

"אקניה" ברישא, או "וקנינא" ברישא, אינו דבר מפורסם, ולא מסתבר לומר שהסופר שכותב את השטר מדייק בזה, ואם כן אין ללמוד מכאן יפוי כח להקנות מהיום.

אך למעשה, שאלוהו לספרי דאביי, וידעי. ולספרי דרבא, וידעי. נידעו מחילוק הלשונית] וכיון שידעו, יש לדקדק בלשונם ולדעת האם כוונתו להקנות מהיום או רק לאחר מיתה.

רב הונא בריה דרב יהושע אמר, בין "אקנייה וקנינא מיניה", בין "קנינא מיניה ואקנייה", לא צריך לכתוב "מהיום".

ואם תאמר, אם כן במה נחלקו רבי יהודה ורבי יוסי במשנתנו?

ב"דוכרין פתגמי דהוי באנפנא" כלומר, שטר זכרון דברים בלא קנין. פליגי. לדעת רבי יהודה צריך לכתוב "מהיום". ולרבי מאיר אינו צריך.

אמר רב כהנא, אמריתח לשמעתיא קמיה דרב זביד מנהרדעא, ואמר לי: אתון הכי מתניתו לה, בלשון קושיא ובעיא, אנן הכי מתנינן לה [אנכי שמעתי מימרא זו באופן הבא], אמר רבא אמר רב נחמן, בהקנאה אינו צריך.

ובין אם כתב "אקנייה וקנינא מיניה", בין "קנינא מיניה ואקנייה" לא צריך.

יהודה, בשטר מתנה שכתוב בו הקנאה, [כלומר, כתוב בשטר "וקנינא מן פלוני לפלוני ככל מה דכתוב ומפורש לעיל"] מהו?

האם גם בשטר זה צריך לכתוב "מהיום", או שמא בשטר זה אף לדעת רבי יהודה אין צריך לכתוב "מהיום", ולא נחלקו אלא בשטר שאין בו קנין?

אמר ליה, בהקנאה אינו צריך לכתוב "מהיום".

רב פפי אמר, איכא אקניתא דצריך לכתוב מהיום, ואיכא אקניתא דלא צריך.

אם כתבו בתחילת השטר "אקנייה", דהיינו, "הווי עלי עדים וקנו ממני", ובסוף השטר⁽¹⁴⁸⁾ כתבו "וקנינא מיניה ככל מה דכתוב ומפורש לעיל", לא צריך לכתוב "מהיום", כיון שיפה את כחו בשני קנינים, היינו, הוא הקנה, וגם אנו קנינו ממנו, אזי הקנין השני בא ליפות כחו שיזכה מהיום.

אך אם כתבו בראש השטר "קנינא מיניה", ובסופו "אקנייה", משמע קנין אחד, דהיינו, אותו קנין שקנינו ממנו הקנה הוא לנו. אזי צריך צריך לכתוב "מהיום".

מתקיף לה רב חנינא מסורא, מי איכא מידי דאנן לא ידעינן, וספרי ידעי?

כלומר, חילוק הלשונית האם לכתוב

מהיום היה מוחה בהם שלא יכתבו זמן.

148. רשב"ם כתב, שחוזרים וכותבים "וקנינא" בסוף השטר, כדאמרינן לקמן בפרק גט פשוט, "צריך שיחזור מענינו של שטר בשיטה

אך אם העדים כתבו את הזמן מעצמם, לא. ומכל מקום כתב הרשב"א, שבזמנינו שנהגו כל כותבי השטרות לכתוב זמן בשטר, אם לא מיחה בידם הוי כאילו ציוה לכתוב זמן. שהרי יודע שיכתבו זמן ולולא שגמר בדעתו ליתן